

Kedves Barátom!

Egész családom s a magam nevében köszönöm fives preszerivénatáidat, melyeket az elforduló alulműveltségem fives voltál s viszonyos azokat így kedves nőd ö magyarázat mint neked.

Art hiszed bizonyára, hogy errel már el is mondattam minden lényeges mondani valót, mert, ha már mondani valóm is van, azt elmondhattam volna azon a 200 napon, melyeken a kúriában s mult év folyamán találkoztunk. Igaz ám, ha elmondhattam volna! Mindig félbeszakítottál, annál, hogy most rajtad a sor beszélni, a sylvestert est borongás csönge az expedíciál alálom a mikor veled beszélgetve nelem is. és csakis nelem habad egyszer beszéltem s im él az alálommal s most neked kell hallgatnod a míg ezt az előttem felfő négy oldalt tele nem írtam. És arról írt a mi lakomát meg-

tölthi, a mi az én régióta igazán komor s bis hangulatomat előidéi. Tehát hangulatot. Hogy a közállapotot feltett el vagyis leseredve, annál nem tudom részben az is az oka, hogy azot kellenetlen habisát his és legeredőgőlistál rendbe egész a miniszteri diszgratitív magammar is van rézsem érezhetni és megismerhető. De nem hiszem, hogy ez elfogulttá vagy épen igazság dalomra lesz a helyzet megítélésében. Egyenforma ez mint az érzélemény szűrosem, az ember érzéleményseit forvaxa emez az időjárás változásai, amur pedig az időjárás a iránt. És az én mindenfélérőligen megkapott tyútszemem azt mondja, hogy rossz időtől élünk, nehezen napos járunk, és meg nehezebb forvaxa tövedezni.

Vagyha Gyula jütygát jelentésében, hogy az onnag labossága nemcsak nem pusztosít

de az 1911-iki népszámlálást az 1906-ikivel
szemben valószínűleg már csökkenést fog
kínáltatni. A hársáságot számos foly-
toszan csörten, csak a kivándorlás van
allandóan növekedőben! Az állam-
hítel hanyatlis, a túlföldön elhelyezett
állampapírok allandóan visszatérőnek,
a lírszállalmi közérkölesét borzúsítván
rombolva, parlamentarizmusunk egy
nevelésig komédiává lett és becsül-
tünk a túlföldön aressse hanyatlott
a függőpont alá.

A parlamentben nincs kormányképes
többségi párt és a mi tulm még ennél
is meggyobb baj, végképen elpusztult a
minden egyenlő és életelőként működött
közgyi ellenér és az igazmevetett függő-
lenségi ellenérből kifejlődött kormány
sziltszomantán klenitulis és seurtivis,
mely törvényt, jogot és igazságot
tipor. Közgyisásgyi viszonyunk min.

den irányban pangnak és hanyat-
lanak, az ember nem várhatja nagy-
gótan mit hoz a holnapi nap és
minder egyrűtösen lehangol és elcsüg-
gyaszt.

Végleges hanyatlis symptomái e eret
vagy a nemzeti élet evolúciójának egy
visszatérő volubája melyet új fölten-
diús fogy követni? 'Es ha ez csak
egy volubé, [→ →] melyik pont-
jában vagyunk akkor? Hej a ri est ki
tudni primitív! Megélgjűt e még
mi öregek, hogy megint bebeszélünk
a halasztó irányzatba?

Er elég kevés arra, hogy ebből kifor-
málhassam új évi indívetem. Levesen
a mai állapot igazán csak egy volubé
kifeje, annál átmerője pedig kieselis,
buzis mikumunibb apponyi, Bartók
és a többi kivalóeri, mi pedig önléhesünk
ismét a hane fellendülésünk és virágzásunk.
Levesen a magyar boldogabb 1909 jún. 1-jén
mint 1908 jún. 1-jén. Igaz kisit. barabos
Rombaut.